

UKŁAD

o tranżycie międzynarodowych służb powietrznych, podpisany w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Przekład.

**W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
RADA PAŃSTWA POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ**

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 grudnia 1944 roku podpisany został w Chicago Układ o tranżycie międzynarodowych służb powielanych.

Po zaznajomieniu się z powyższym Układem Rada Państwa uznała go i uznaje za słuszny zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych; oświadcza, że wyżej wymieniony Układ jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 20 listopada 1958 roku.

UKŁAD O TRANZYCIE MIĘDZYNARODOWYCH SŁUŻB POWIETRZNYCH

Państwa, które będąc członkami Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego podpisują i przyjmują niniejszy Układ o tranzycie międzynarodowych służb powietrznych, oświadczają, co następuje:

Artykuł I.

Sekcja 1.

Każde Umawiające się Państwo przyznaje innym Umawiającym się Państwom następujące wolności lotnicze dla regularnych międzynarodowych służb powietrznych:

- 1) przywilej przelotu nad jego terytorium bez lądowania;
- 2) przywilej lądowania dla celów niehandlowych.

Przywilejów wymienionych w niniejszej sekcji nie stosuje się w odniesieniu do portów lotniczych używanych do celów wojskowych z wyłączeniem wszelkich międzynarodowych regularnych służb powietrznych. W rejonach działań wojennych lub okupacji wojskowej oraz w razie wojny wzdłuż dróg zaopatrzenia wiodących do takich rejonów, wykonywanie tych przywilejów zależy od zgody właściwych władz wojskowych.

Sekcja 2.

Wykonywanie wspomnianych poprzednio przywilejów powinno być zgodne z postanowieniami tymczasowego układu o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, a z chwilą wejścia w życie tej konwencji - z postanowieniami konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonych w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Sekcja 3.

Umawiające się Państwo, które udziela liniom lotniczym innego Umawiającego się Państwa przywileju lądowania dla celów niehandlowych, może żądać od tych linii lotniczych zapewnienia w punktach takiego lądowania obsługi handlowej w rozsądnym zakresie.

Takie żądanie nie może pociągnąć za sobą jakiegokolwiek dyskryminacji między liniami lotniczymi korzystającymi z tej samej drogi, powinno uwzględniać pojemność statków powietrznych i powinno być zrealizowane w taki sposób, ażeby nie szkodzić normalnej działalności międzynarodowych służb powietrznych, których dotyczy, ani nie naruszać praw i obowiązków któregokolwiek Umawiającego się Państwa.

Sekcja 4.

Każde Umawiające się Państwo może, z zastrzeżeniem postanowień niniejszego Układu:

- 1) wyznaczyć dla każdej międzynarodowej służby powietrznej drogę, która ma być używana w obrębie jego terytorium, oraz porty lotnicze, z których dana służba może korzystać;
- 2) nałożyć słuszne i umiarkowane opłaty za korzystanie z takich portów lotniczych lub z innych udogodnień przez każdą międzynarodową służbę powietrzną albo zezwolić na nałożenie tego rodzaju opłat; nie powinny one być wyższe od opłat, jakie płaciłyby za korzystanie z danych portów lotniczych i udogodnień krajowe statki powietrzne używane w podobnych międzynarodowych służbach powietrznych; zastrzega się przy tym, że opłaty nałożone za korzystanie z portów lotniczych i innych udogodnień podlegają, na wniosek

zainteresowanego Umawiającego się Państwa, rozpatrzeniu przez Radę Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, ustanowioną zgodnie z wyżej wymienioną konwencją, która sporządza sprawozdanie i czyni zalecenia w tym przedmiocie w celu ich rozpatrzenia przez Państwo lub Państwa zainteresowane.

Sekcja 5.

Każde Umawiające się Państwo ma prawo odmówić lub cofnąć potwierdzenie lub przyznanie zezwolenia przedsiębiorstwu przewozu lotniczego innego Umawiającego się Państwa w każdym przypadku, gdy nie ma pewności, że zasadnicza część własności i rzeczywista kontrola danego przedsiębiorstwa należy do obywateli Umawiającego się Państwa, albo w przypadku, gdy takie przedsiębiorstwo przewozu lotniczego nie stosuje się do ustaw Państwa, nad którym wykonuje loty, lub nie wypełnia obowiązków wyływających z niniejszego Układu.

Artykuł II.

Sekcja 1.

Umawiające się Państwo, które uważa, że działanie innego Umawiającego się Państwa podjęte w warunkach określonych niniejszym Układem jest dla niego krzywdzące lub uciążliwe, może się zwrócić do Rady z prośbą o zbadanie sytuacji. Rada powinna na taką prośbę zbadać sprawę oraz wezwać zainteresowane Państwo do przeprowadzenia konsultacji. Jeżeli takie konsultacje nie doprowadzą do rozwiązania trudności, Rada może skierować do zainteresowanych Umawiających się Państw odpowiednie wnioski i zalecenia. Jeżeli po tym zainteresowane Państwo według opinii Rady niesłusznie uchyla się od podjęcia działania w celu poprawienia sytuacji, Rada może zalecić Zgromadzeniu wyżej wymienionej Organizacji zawieszenie tego Umawiającego się Państwa w prawach i obowiązkach wynikających z niniejszego Układu aż do chwili podjęcia takiego działania. Zgromadzenie może na podstawie uchwały podjętej większością dwóch trzecich głosów zawiesić w ten sposób dane Umawiające się Państwo na czas, jaki uważa za właściwy, albo do chwili stwierdzenia przez Radę, że dane Państwo podjęło działanie w celu poprawienia sytuacji.

Sekcja 2.

Jeżeli jakiegokolwiek nieporozumienie między dwoma lub większą ilością Umawiających się Państw dotyczące wykładni lub zastosowania niniejszego Układu nie może być załatwione w drodze rokowań, stosuje się postanowienia rozdziału XVIII wyżej wymienionej konwencji w ten sam sposób, jaki tam przewidziano w odniesieniu do nieporozumień dotyczących wykładni lub zastosowania wyżej wymienionej konwencji.

Artykuł III.

Niniejszy Układ pozostaje w mocy tak długo, jak wyżej wymieniona konwencja, z tym jednak że każde Umawiające się Państwo będące stroną niniejszego Układu może go wypowiedzieć w drodze zawiadomienia, skierowanego przez to Państwo na rok z góry do Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki, który powiadamia niezwłocznie wszystkie inne Umawiające się

Państwa o takim zawiadomieniu i wypowiedzeniu.

Artykuł IV.

Do czasu wejścia w życie wyżej wymienionej konwencji wszystkie zawarte w niniejszym Układzie wzmianki o niej, poza wzmiankami zawartymi w artykule II, sekcja 2 i w artykule V, nałoży uważać za odnoszące się do tymczasowego układu o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, sporządzonego w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r., wzmianki zaś o Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, Zgromadzeniu i Radzie należy uważać za odnoszące się odpowiednio do Prowizorycznej Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, Tymczasowego Zgromadzenia i Tymczasowej Rady.

Artykuł V.

Dla celów niniejszego Układu wyrażenie „terytorium” ma takie samo znaczenie jak w artykule 2 wyżej wymienionej konwencji.

Artykuł VI.

Podpisanie i przyjęcie układu

Niżej podpisani delegaci na Międzynarodową Konferencję Lotnictwa Cywilnego, która zebrała się w Chicago dnia 1 listopada 1944 r., złożyli swoje podpisy na niniejszym Układzie, z tym że Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki powinien zostać powiadomiony w możliwie najkrótszym czasie przez każdy z Rządów, w których imieniu Układ został podpisany czy podpis złożony w jego imieniu stanowi przyjęcie Układu oraz wynikających z niego zobowiązań przez ten Rząd.

Każde Państwo będące członkiem Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego może przyjąć niniejszy Układ jako zobowiązanie wiążące dla niego w drodze zawiadomienia o przyjęciu Układu, skierowanego do Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki. Takie przyjęcie uzyskuje moc od daty otrzymania zawiadomienia przez wymieniony Rząd.

Niniejszy Układ wchodzi w życie między Umawiającymi się Państwami po jego przyjęciu przez każde z nich. Zaczyna on obowiązywać w stosunku do każdego innego Państwa, zawiadamiającego o jego przyjęciu Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki, od dnia otrzymania przez ten Rząd zawiadomienia o przyjęciu. Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki będzie powiadamiać wszystkie Państwa, które Układ podpisały lub przyjęły, o dacie każdego przyjęcia Układu i o dacie jego wejścia w życie w stosunku do każdego Państwa przyjmującego.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisują niniejszy Układ w imieniu swoich Rządów, w dniach podanych przy ich podpisach.

Sporządzono w Chicago dnia 7 grudnia 1944 roku w języku angielskim. Tekst sporządzony w językach angielskim, francuskim i hiszpańskim, z których każdy będzie uważany za jednakowo

autentyczny, zostanie wyłożony do podpisu w Waszyngtonie (D. C.). Obydwa teksty zostaną złożone do archiwum Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki, a poświadczony za zgodność odpisy zostaną przez ten Rząd przesłane Rządom wszystkich Państw, które niniejszy Układ podpisały lub przyjęły.